

mi întrebîndu-se dacă nu era mai bine să se lasse de expedițiunea sa.

Еллі іші adducea a minte къ, pe cândă fusesse la Bablonia ca să vază mormîntăлђ рецелі Белл, păssele să deskize ачеллђ mormîntă.

Mormîntăлђ копrindea дозъ кошчице, зну плінђ mi алтл голлђ.

O inscripțiune pász d'assupra mormîntăлђ голлђ infъdișea зрмътоареле ворбе:

„Аштентђ fortъна челлі че тл ва deskide.“

Ачеа fortънл, dъp'o astђ-felђ de къdere în контра а треі sste miі oamenі nъмай, nu era апроапе să fiз immormîntatъ dинпрезл къ кадаврлђ рецелі Белл?

Idarnes intrъ în кортлђ рецелі, addъkindђ знђ omђ: ачестђ omђ era знђ тръдъторђ, ачестђ тръдъторђ se nъmia Епіалтес.

А пъстра чине-ва нъмеле бравілорђ è o pietate, а пъстра нъмеле тръдъторілорђ è o dreptate; nu è destълђ ca istoria să fiз nietoasъ, katъ să fiз mi dreptъ.

Гречіі авеа o zeitate pe care o nъmia *Nemesis*, — Ресъзнаре!

Ачестђ тръдъторђ venia să fakъ kennoskътъ рецелі Persілорђ poteka мънтелі Anoneђ.

Idarnes dинпрезл къ челле zече miі nemъritorі плекаръ pe datъ, авінђ de кълтъссђ pe Епіалтес.

Къ ажъторлђ steжарілорђ карі копериа koastеле мънтелі к'о змъръ pe care noantea o fъkъsse mi mai deassъ, ажъзнеръ пілъ la Foceanі.

Ачестіа цінъръ знђ minътђ: era o miie, mi se